

Recensie de Volkskrant *High Class Bitch* ★★★★★ | *Had ik maar nooit zo aardig gedaan* ★★★★★

In zijn wonderschone tweeluik scheidt Daniël Arends de authenticiteit van de bullshit

Cabaretier Daniël Arends is op tournee met niet één, maar twee nieuwe voorstellingen. In het messcherpe *High Class Bitch* richt hij zijn blik op de maatschappij, in *Had ik maar nooit zo aardig gedaan* meer op zijn persoonlijke leven.

Cabaretier Daniël Arends met zijn nieuwe tweeluik Scala Photography

Wat verklaart de enorme populariteit van Daniël Arends? Een deel van het antwoord wordt al gegeven als de cabaretier alleen maar het podium komt opgelopen. Arends roept direct spanning op in de stijf uitverkochte zaal. 'Ik zie wat angstige gezichtjes op de eerste rij, maar ik kom in vrede', zegt hij eerst lachend, om daarna alsnog toe te slaan. Binnen de kortste keren is een oudere witte man op creatieve wijze voor racist uitgemaakt. Zo, de sfeer zit erin.

De onovertroffen publieksimprovisaties vormen een groot aandeel in niet één, maar twee nieuwe voorstellingen waarmee Daniël Arends nu door Nederland toert. Twee shows van tachtig minuten die je los kunt bezoeken, maar in het ideale geval zie je ze achter elkaar.

In de verfijnde regie van comedycollega Raoul Heertje ontrolt zich een wonderschoon tweeluik. Een indrukwekkende avond waarin het beste van stand-upcomedy en cabaret samenkomt. Snijdende, sarcastische grappen en absurde typering worden in hoog tempo afgewisseld met filosofische gedachten om nog een tijdje op te kauwen.

Inhoudelijk vullen de twee shows elkaar mooi aan. De eerste show *High Class Bitch* richt de blik vooral op de maatschappij, *Had ik maar nooit zo aardig gedaan* gaat meer over het persoonlijk leven.

Messcherpe confrontatie

Het eerste dat bij *High Class Bitch* opvalt is dat het sneeuwt op het toneel. Met hulp van fraaie special effects dwarrelen er doorlopend sneeuwvlokken naar beneden. Dat levert een schitterend toneelbeeld op. Grappig is ook dat Arends er in het begin geen woord aan vuil maakt.

High Class Bitch begint met een telefoontje van een *Quote*-journalist, die aan Arends vraagt hoeveel geld hij verdient. Dit zet Arends aan tot een betoog over zijn verstoorde relatie met geld, want 'veel geld hebben kan de illusie wekken dat je andere mensen niet nodig hebt'. Er volgt een erg geestige tirade tegen alles wat er niet deugt aan woonplaats Amsterdam, dat volzit met nep-rijken en hun nep-rijke kledingstijltje.

Arends houdt zijn publiek een spiegel voor, ook door het individualistische Westen te vergelijken met het mystieke en groepsgerichte leven in Indonesië. Hij vertelt over zijn reizen naar Jakarta en zijn Indonesische vriend Sammy, die werd geboren in hetzelfde weeshuis als Arends. Maar Sammy werd niet geadopteerd door een Nederlands stel.

High Class Bitch ontwikkelt zich tot een messcherpe confrontatie van Arends met zijn publiek. Het gaat veel over de het individu versus de groep, over authenticiteit versus eenheidsworst. Mensen zijn bang om te worden gegeneraliseerd, om niet als individu te worden gezien. Maar onder alle bullshit van het moderne leven is wel degelijk authenticiteit te vinden. Zie die sneeuwvlokjes die allemaal een unieke structuur hebben, maar ook niet zonder elkaar kunnen bestaan.

Grensoverschrijdend gedrag

Na de pauze is de sneeuw bui gaan liggen, de witte vlokken liggen nog achter op het podium. Met een anekdote vanuit comedyclub Toomler wordt het thema grensoverschrijdend gedrag aangesneden. Arends zou een vrouw op haar kont hebben geslagen, maar twijfelt hevig of dit echt is gebeurd.

Het onderwerp komt op Arends' omgang met vrouwen. Hij is al 24 jaar samen met zijn vrouw, maar heeft binnen zijn relatie wel altijd de afspraak gehad dat er ook anderen mogen zijn. Toch is hij de laatste tijd niet meer vreemdgegaan. Wat is daarvan de reden?

In de persoonlijke verhalen over trouw en gezinsuitbreiding gaat het ook weer over het individu dat zich onbegrepen voelt, denkt buiten de norm te vallen. 'We zijn gemaakt om elkaar mis te lopen', aldus Arends.

De avond eindigt met een verhaal van Arends die met zijn 11-jarige dochter een concert van Billie Eilish bezoekt. Popster Eilish is geliefd om 'de manier waarop zij zich verweert tegen de wereld'. Die houding spreekt de nu 45-jarige cabaretier zelf ook wel aan: 'Zij probeert de norm niet te halen, maar stelt hem zelf